

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

22 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:

președinte:

Diaconu Iurie

judecători:

Catan Liliana

Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 mai 2019, în cauza penală privindu-l pe

Pascalov Pavel XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat XXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.02.2018 – 03.12.2018;

Instanța de apel: 21.01.2019 – 20.05.2019;

Instanța de recurs: 13.12.2019 – 22.01.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, din 03 decembrie 2018, Pascalov Pavel a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190, alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

A fost scoasă de pe rol acțiunea civilă depusă de Pascalova Parascovia XXXXX privind încasarea de la Pascalov Pavel a prejudiciului material în sumă de 17.102 lei.

A fost scoasă de pe rol acțiunea civilă depusă de Pascalov Alexandr XXXXX privind încasarea de la Pascalov Pavel a prejudiciului material în sumă de 17.089 lei.

Cerințele procurorului privind încasarea de la Pascalov Pavel în beneficiul statului cheltuielile de judecată, cheltuieli la efectuarea expertizei judiciare grafoscopice nr.34/12/3-R-461 din 07 decembrie 2017, la suma de 3150 lei, au fost respinse, ca neîntemeiate.

2. Pascalov Pavel a fost pus sub învinuire și trimis în judecată pentru faptul că la 09 aprilie 2015, aflându-se în relații de încredere cu soții Pascalova Parascovia XXXXX și Pascalov Dmitri XXXXX, intenționat, cu scopul primirii bunului altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul de a le acorda ajutor în

perfectarea pe numele lui Pascalov Dmitri a succesiunii rămasă după decesul tatălui său Pascalov Ivan XXXXX, decedat la 17 decembrie 1997, în formă de cotă-parte egală de teren (cota de teren), care constă din terenul cu destinația agricolă cu suprafața de 1,44 ha cu nr. XXXXX, amplasat în extravilanul XXXXX, a primit de la ei originalele actelor (titlurilor), care autentifică dreptul de proprietate a lui Pascalova Parascovia asupra cotei-părți a ei personală egală terenului (cotei de teren), care constă din terenuri cu destinație agricolă, amplasate în extravilanul XXXXX: cu nr. XXXXX, cu suprafața de 0,0553 ha, cu valoarea de 659 lei; cu nr. cXXXXX cu suprafața de 0,216 ha, cu valoarea de 2576 lei; cu nr. XXXXX cu suprafața de 1,1629 ha, cu valoarea de 13867 lei, cu valoarea totală de 17.102 lei, și originalele actelor (titlurilor) care autentifică dreptul de proprietate lui Pascalov Dmitri XXXXX asupra cotei-părți a lui personală a terenului (cotă de teren), care constă din terenuri cu destinație agricolă amplasate în extravilanul XXXXX: cu nr. XXXXX cu suprafața de 0,0554 ha, cu valoarea de 661 lei; cu nr. XXXXX, cu suprafața de 0,2151 ha, cu valoarea de 2565 lei, cu nr. XXXXX cu suprafața de 1,1626 ha cu valoarea de 13863 lei, cu valoarea totală de 17.089 lei, la fel și procura eliberată la 09 aprilie 2015 pe numele său de la Pascalova Parascovia și Pascalov Dmitri cu dreptul de folosire, administrare și distribuie a cotelor de teren indicate mai sus, inclusiv și asupra vânzării pentru sine în ordinea art. 251 Cod civil, la prețul și condițiile instituite de inculpat, autentificată de notarul din or. Ceadâr-Lunga, Arnaut Alexandr și înregistrată sub numărul din registru 3416 din 09 aprilie 2015.

Apoi la 15 ianuarie 2016, Pascalov Pavel în continuarea intențiilor sale infracționale, s-a prezentat la biroul notarial în or. Taraclia la notarul Cîvîrjic Natalia, amplasat pe adresa: XXXXX, unde după prezentarea pachetului de documente pentru autentificarea contractului de vânzare-cumpărare a cotelor de teren indicate mai sus a lui Pascalova Parascovia și Pascalov Dmitri în folosul său în ordinea art. 251 Cod civil, printre care a prezentat și originalul procurii de la Pascalova Parascovia și Pascalov Dmitri, din 09 aprilie 2015, autentificată de notarul Arnaut Alexandr din or. Ceadâr-Lunga și înregistrată cu nr. 3416 din 09 aprilie 2015, la fel și originalele titlurilor de autentificare a dreptului de proprietate a lui Pascalova Parascovia și Pascalov Dmitri asupra cotelor de teren a lor personale, indicate mai sus, a semnat contractul de vânzare-cumpărare din 15 ianuarie 2016, autentificat de notarul din or. Taraclia, Cîvîrjic Natalia și înregistrat în registru sub nr. 579 din 15 ianuarie 2016, conform căruia cotele de teren indicate, ce aparțin lui Pascalova Parascovia și Pascalov Dmitri au fost vândute pentru 15.000 lei, de asemenea a comunicat notarului informația vădit falsă, care nu corespunde realității, despre faptul că suma de 15.000 lei chipurile a fost achitată lui Pascalova Parascovia și Pascalov Dmitri până la semnarea contractului dat de vânzare-cumpărare.

Ulterior, tot la 15 ianuarie 2016, Pascalov Pavel în continuarea intenției sale infracționale, neavând intenția de a restitui cotele de teren indicate, lui Pascalova Parascovia și Pascalov Dmitri, a prezentat contractul de vânzare-cumpărare din 15 ianuarie 2016, deja autentificat de notarul din or. Taraclia Cîvîrjic Natalia și înregistrat sub nr. 579 din 15 ianuarie 2016, în OCT Taraclia ÎS „Cadastru”, care la 15 ianuarie 2016 în baza contractului de vânzare-cumpărare a reînregistrat dreptul de proprietate asupra cotelor de teren indicate, ce aparțin lui Pascalova Parascovia și Pascalov Dmitri, pe numele lui Pascalov Pavel.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de achitare, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea sentinței Judecătoriai Cahul, și emiterea unei noi hotărîri prin care Pascalov Pavel să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190, alin. (1) Cod penal, ținând cont de prevederile art.10, 101 Cod penal, cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în redacția care a fost în vigoare până la 07 noiembrie 2016, în mărime de 500 unități convenționale, adică 10.000 lei.

Admiterea acțiunii civile și încasarea de la Pascalov Pavel în beneficiul lui Pascalova Parascovia a sumei de 17.102 lei și în beneficiul lui Pascalov Alexandr suma de 17.089 lei în contul recuperării prejudiciului material.

Încasarea de la Pascalov Pavel în folosul statului suma de 3150 lei în contul recuperării cheltuielilor judiciare, suportate de IP Taraclia pentru efectuarea raportului de expertiză dactiloscopică-legală nr.34/12/3-R-461 din 07 decembrie 2017.

În motivarea apelului procurorul a invocat că, sentința este ilegală, neîntemeiată și urmează a fi casată din următoarele motive:

- studiile părților vătămate, a soțiilor Pascalov Dmitri și Pascalova Parascovia sunt incomplete. Nu au studii juridice. Au lucrat în perioada sovietică la agrofirma "Tvardița"(în colhoz), în urma căruia și au primit cotele lor de teren;

- inculpatul în fața părților vătămate avea autoritate, astfel încât cotele lor au fost arendate de o gospodărie țărănească agricolă, care aparținea inculpatului. Consideră că, cele spuse de inculpat, pentru părțile vătămate a avut o credibilitate mai mare decât explicațiile notarului. De asemenea, Pascalov Dmitri în ultimii 10 ani, până la deces (16 martie 2017), a lucrat neoficial ca muncitor auxiliar la Pascalov Pavel. Prin urmare, partea vătămată s-a aflat într-o poziție de dependență față de inculpat.

Procurorul a susținut în apel că, deținerea de către inculpat a procurii pentru dreptul de înstrăinare a cotelor de teren a părților vătămate nu l-a scutit de achitarea părților vătămate a costului de cumpărare a celor două cote de teren.

Apelantul a mai invocat că, atât la faza de urmărire penală, cât și la faza judecării cauzei penale inculpatul a depus declarații neclare, inexacte și schimbătoare referitor la faptul cum, unde și în ce condiții chipurile a plătit părților vătămate suma de 15.000

lei - prețul de cumpărare a celor două cote de teren. În cadrul confruntării în instanța de judecată, la pretențiile directe ale părții vătămate Pascalova Parascovia cu privire la faptul că el nu le-a achitat 15.000 lei, inculpatul de asemenea a depus cu nesiguranță declarații neclare și inexacte, iar spre sfârșit a declarat că a transmis banii încă în timpul când trăia Pascalov Dmitri.

Apelantul a menționat că, declarațiile inculpatului pe faptul că totuși a plătit părților vătămate 15.000 lei până la semnarea contractului de vânzare-cumpărare a cotelor, sunt declarative nefiind confirmate de nici o probă.

De asemenea a considerat că, inculpatul a avut un interes real în procurarea celor două cote de pământ a părților vătămate, întrucât avea întreprinderea agricolă pentru activitatea căreia este necesar terenul dat, astfel, s-a folosit de incompetența juridică a părților vătămate și de faptul că sunt oameni simpli și dependenți de el. Consideră că prin materialele cauzei s-a confirmat și dovedit săvârșirea de către Pascalov Pavel a escrocheriei în privința părților vătămate, rezultatul fiind dobândirea în proprietate sa a două cote de teren.

Totodată a considerat ilegală sentința în partea respingerii cerinței procurorului privind încasarea de la Pascalov Pavel în favoarea statului a cheltuielilor judiciare în sumă totală de 3150 lei și a susținut că sentința urmează a fi anulată și din următoarele motive:

- plata întârziată de către IP Taraclia a cheltuielilor judiciare, nu rezultă că IP Taraclia este eliberat sau nu este obligat să le achite în favoarea instituției de expertiză judiciară. Menționează că, plata întârziată a cheltuielilor judiciare este legată de motive care nu depind de IP Taraclia, ordinea și mecanismul de reglementare reciprocă, stabilită de stat între instituțiile de expertiză judiciară și organele de poliție, adică mijloacele financiare în formă de cheltuieli judiciare, de regulă, se transferă de poliție către instituția de expertiză o dată în trimestru sau în simestru, o plată unică pe câteva/mai multe cazuri penale;

- nici la faza urmăririi penale, nici la faza procedurii judiciare, pe cauza penală nr. 2017460235 Pascalova Parascovia nu a achitat cheltuielile judiciare în sumă de 2100 lei;

De asemenea, consideră sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 28 iunie 2018 cu privire la acțiunile civile ca ilegală, neîntemeiată și susține că ea urmează să fie anulată deoarece terenurile agricole menționate, după o sentință de condamnare urmează a fi restituite părților vătămate

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 mai 2019, apelul procurorului a fost respins ca nefondat. S-a menținut sentința Judecătoriei Cahul sediul Taraclia din 03 decembrie 2018.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, Pascalov Pavel a acționat perfect legal în baza împuternicirilor acordate lui prin procura nr. 3416 din 09 aprilie 2015 eliberată pe numele lui de către Pascalova Parascovia și Pascalov Dmitri.

Instanța de apel ca și instanța de fond nu a constatat încălcări ale Legislației Civile, la perfectarea procurii generale eliberată la 09 aprilie 2015 lui Pascalov Pavel de la Pascalova Parascovia și Pascalov Dmitri înregistrată sub nr. 3416 din 09.04.2015, precum și nu a constatat încălcări ce ar afecta valabilitatea contractului de vânzare-cumpărare din 15 ianuarie 2016. Solicitarea procurorului de a restitui bunurile imobile părților vătămate și de a anula actele notariale sus menționate, nu au fost pertinente cauzei, or nici partea vătămată, nici procurorul nu au înaintat în cadrul prezentului proces penal acțiune civilă în acest sens.

Argumentul procurorului că instanța a făcut concluzii pripite privitor la faptul că organul de urmărire penală nu a dovedit realizarea de către inculpat a componentei de infracțiune de escrocherie, săvârșită prin ducerea în eroare și abuz de încredere a părților vătămate în urma căruia a cumpărat pentru sine cotele de teren prin contractul de vânzare cumpărare din 15 ianuarie 2016, instanța de apel nu a admis, or, judecând cauza, a reverificat sub toate aspectele, complet și obiectiv probele administrate, ajungând la concluzia de a menține achitarea lui Pascalov Pavel de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal. Probele prezentate de partea acuzării au demonstrat doar încheierea legală a contractului de vânzare cumpărare din 15 ianuarie 2016 cât și împuternicirile legale ale lui Pascalov Pavel prin procura din 09 aprilie 2015 semnată de părțile vătămate prin care l-au împuternicit pe Pascalov Pavel să folosească, să gestioneze și să vândă terenurile de pământ indicate, totodată în procură fiind indicat și art. 251 Cod civil (redacția până la 01 martie 2019), încheierea actului juridic cu sine însuși, dar nu și acțiuni de dobândire a bunurilor altei persoane prin inducere în eroare la cumpărarea terenurilor agricole.

Invocarea de către părțile vătămate a caracterului ilegal de înstrăinare a terenurilor de către Pascalov Pavel, în lipsa probelor în acest sens, nu au putut servi temei fundamental pentru formularea unei acuzații, în condițiile în care inculpatul beneficiază de prezumția de nevinovăție, iar acesta profită de orice dubiu.

Referitor la argumentul procurorului că părțile vătămate au studii medii incomplete, nu au studii juridice, au lucrat în perioada sovietică în agrofirma „Tvardița”, în urma căruia au primit cotele de teren, instanța de apel a menționat că, aceste motive nu pot constitui temei de casare a sentinței și condamnare a inculpatului, or, studiile părților vătămate cât și perioada în care au activat nu dovedesc vinovăția

inculpatului în cele incriminate și nu au o tangență cu cele ce i s-a imputat inculpatului.

Curtea de apel a apreciat critic argumentul acuzatorului de stat pe faptul că, inculpatul avea autoritate pentru părțile vătămate și cotele de pământ au fost arendate de către Gospodăria Țărănească ce aparținea inculpatului, motiv din care cele spuse de către inculpatul a avut o însemnătate mai mare decât cele spuse de către notar. Procurorul a adus aceste argumente fără să indice din care declarații rezultă această concluzie, or, materialul probator examinat de instanță nu indică la astfel de circumstanțe. În consecința celor remarcate, a rezultat că procurorul de fapt a expus propria presupunere care este lipsită de suport probator și respectiv, nu are valoare juridică.

Examinând materialele dosarului, analizând probele cercetate în ședința de judecată, instanța de apel a considerat că vinovăția inculpatului Pascalov Pavel nu s-a confirmat, deoarece acuzatorul de stat nu a prezentat probe că inculpatul a acționat cu scopul de a dobândi ilicit bunuri prin înșelăciune și abuz de încredere, de asemenea s-a atestat lipsa elementelor infracțiunii de escrocherie imputate inculpatului la semnarea procurii din 09 aprilie 2015 și încheierea contractului de vânzare-cumpărare din 15 ianuarie 2016, care au fost autentificate de notar, or, nu a fost demonstrată nici intenția de a dobândi ilicit bunurile imobile ale altei persoane, nici elementul înșelăciunii sau abuzului de încredere.

În acest sens instanța de apel a reiterat că potrivit ar. 26, alin. (3) Cod de procedură penală, „judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii”, iar vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces, cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției.

Prin prisma criticilor formulate, Colegiul observă că prima instanță a făcut o analiză laborioasă și precisă a mijloacelor de probă administrate în cauză, atât în faza de urmărire penală cât și în faza de judecată, concluzionând în mod corect că în cauză nu există dovezi convingătoare de vinovăție a inculpatului.

Cu referire la cheltuielile de judecată, s-a reținut că efectuarea raportului de expertiză nr. 34/12/3-R-461 din 07 decembrie 2017 a fost dispus de către organul de urmărire penală în vederea acumulării probelor care confirmă vinovăția inculpatului, fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului în vederea posibilității formulării învinuirii și atragerea persoanei la răspundere penală, acțiune care este pusă în sarcina părții acuzării. Potrivit art. 75, alin. (3) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14.04.2016, în care se stipulează că, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sânt suportate de către

ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142, alin. (2) din Codul de procedură penală. În această ordine de idei, s-a reținut că Pascalov Pavel este achitat, astfel că o persoană nevinovată nu poate fi supusă obligațiunii de a plăti cheltuieli de judecată formate în cadrul unui proces penal.

Referitor la acțiunea civilă depusă de Pascalova Parascovia și Pascalov Alexandr privind încasarea de la Pascalov Pavel a prejudiciului material, Curtea de Apel a conchis că necesită a fi respins, or, acuzatorul de stat nu a prezentat suficiente probe pentru demonstrarea vinovăției lui Pascalov Pavel în cele incriminate, motiv din care se menține sentința de achitare și în partea respingerii cererii privind încasarea prejudiciului material.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, solicitând casarea integrală a deciziei și dispunerea rejudecării de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivare recurentul a indicat că, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Inculpatul în fața părților vătămate avea autoritate, astfel încât cotele lor au fost arendate de o gospodărie țărănească agricolă, care aparținea inculpatului. Acuzatorul consideră că cele spuse de inculpat, aveau o credibilitate mai mare decât explicațiile notarului.

Atât la faza de urmărire penală cât și la faza judecării cauzei penale inculpatul a depus declarații neclare, inexacte și contradictorii, referitor la faptul cum, unde și în condiții se presupune că a plătit părților vătămate suma de 15.000 lei. Consideră că sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, a fost dovedită latura subiectivă a infracțiunii, de asemenea vinovăția inculpatului fiind dovedită de probele anexate la dosar (plângerea depusă de Pascalova Parascovia, copia contractului de vânzare-cumpărare, titlurile de autentificare ale dreptului asupra pământului, copia procurilor, procesele- verbale de ridicare, raportul de expertiză, etc.).

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.*

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, *judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține că recursul este depus de procuror în defavoarea inculpatului și ca temei se invocă pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală care prevede că, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Instanța de recurs menționează că, recurentul în recursul său indică eroarea prevăzută de art. 427 Cod de procedură penală, dar de fapt invocă dezacordul său cu aprecierea probelor de către instanța de judecată, probe care în viziunea sa confirmă vinovăția inculpatului.

Astfel, Colegiul penal precizează că, potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Alin. (4) și (5) ale aceleiași norme prevăd că, *în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor și instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs menționează că, instanța de apel a respectat prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel iar soluția acesteia se întemeiază pe o bună motivare, corect a menținut sentința instanței de fond și a conchis că, într-adevăr fapta încriminată lui Pascalov Pavel nu a fost constatată.

Colegiul penal susține poziția instanței de apel, precum că nici una dintre probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în ședința instanței de fond și apel nu întrunesc elementele infracțiunii ce ar confirma vina inculpatului de comiterea art. 190 alin. (1) Cod penal.

Analizând probele acuzații precum și materialele cauzei, cercetate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, ulterior expuse în decizia instanței de apel, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel corect a menținut sentința instanței de fond și a concluzionat că totalitatea acestor probe demonstrează nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, apelând din nou la relațiile dintre inculpat și părțile vătămate și încrederea reciprocă privitor la folosirea cotelor de pământ. Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii, și că recursul de pe rol este vădit neîntemeiat.

Dacă vorbim de motivele indicate de recurent, trebuie de menționat că multă confuzie și dubiu determină faptul că, procura eliberată de Pascalova Parascovia și Pascalov Dmitri, înregistrată de notarul Arnaut Alexandr din or. Ceadâr-Lunga și înregistrată cu nr. 3416 din 09 aprilie 2015, nu a fost anulată de către părțile vătămate. Pascalova Parascovia și Pascalov Dmitri nu au contestat în modul prevăzut de lege contractul de vânzare-cumpărare din 15 ianuarie 2016, autentificat de notarul din or. Taraclia Cîvîrjic Natalia. De asemenea Pascalova Parascovia nu a negat despre sumele primite de la inculpat pentru plecarea sa în Federația Rusă, pentru tratament și cu ocazia înmormântării lui Pascalov Dmitri, precum și faptul că s-a adresat la organul de urmărire penală doar peste doi ani, în urma creșterii prețului la terenuri.

De asemenea, recurentul nu concretizează anumite fapte ce demonstra vinovăția inculpatului, iar simpla enumerare a probelor din dosar nu aduce credibilitate în acuzarea față de inculpat.

În atare circumstanțe, nu pot fi considerate admisibile argumentele procurorului privitor la faptul că din probele cercetate de instanțe se dovedește indubitabil vinovăția lui Pascalov Pavel, odată ce acestea nu susțin învinuirea incriminată ultimului prin rechizitoriu.

Or, atunci când unei persoane i se reproșează săvârșirea unei fapte penale și i se aduce o acuzație aceasta trebuie să fie bazată pe probe pertinente, veridice și concludente care dovedesc, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost comisă de inculpat.

Pe de altă parte, urmează a se consemna că procurorul, în virtutea atribuțiilor sale funcționale stipulate în art. 5-6 al Legii cu privire la Procuratură din 25.02.2016, de unde rezultă că dînsul, reprezentînd învinuirea în instanța de judecată, are un rol activ de a contribui la aflarea adevărului în cadrul procesului penal, precum și cele expres prevăzute în Codul de procedură penală la art. 53, din care deducem că elementele procesului de tip contradictoriu indică la faptul că procurorul, în calitatea sa de titular al acțiunii penale, trebuie să dovedească dincolo de orice îndoială rezonabilă acuzarea, fapta și vinovăția la care face referire prin actul de sesizare, întrucît instanța, la rîndul ei, nu are sarcina probei învinuirii, aceasta din urmă revenindu-i procurorului.

În același context, amintim că, în conformitate cu art. 19 alin. (3) coroborat cu art. 254 alin. (1) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuțului, învinuitului, inculpatului, cît și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

În conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal prevăzut în art. 24 Cod de procedură penal, urmărirea penală, apărarea și judecarea cauzei sînt separate și se efectuează de diferite organe și persoane. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

În cauza deferită judecării procurorul nu a îndeplinit întocmai aceste atribuții funcționale și nu a prezentat probe suficiente care ar contribui la aflarea adevărului.

Deși, procurorul a susținut că instanțele ierarhic inferioare au ajuns la concluzia achitării lui Pascalov Pavel prin ignorarea mai multor probe administrate în cursul urmăririi penale și cercetate de instanțe, totuși considerăm oportun de a consemna că, dimpotrivă, atît prima instanță, cît și cea de apel au făcut o analiză minuțioasă a tuturor probelor administrate pe parcursul procesului penal, ajungînd la concluzia corectă că acestea nu dovedesc vinovăția lui de cele incriminate.

Având în vedere că, la formularea concluziei despre vinovăția lui Pascalov Pavel, instanța trebuie să-și întemeieze convingerea asupra vinovăției pe baza unor probe sigure, certe și întrucât în cauză probele în acuzare nu au un caracter cert, nu sunt decisive sau sunt incomplete, lăsând loc unei nesiguranțe în privința vinovăției inculpatului, se impune a se da eficiență regulii potrivit căreia orice îndoială este apreciată în favoarea ultimului. Regula *in dubio pro reo* presupune că, chiar dacă în speță s-au administrat probe în sprijinul învinuirii, iar alte probe nu se întrevăd ori pur și simplu nu există, și totuși îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o proba pozitivă de nevinovăție și ca urmare inculpatul trebuie achitat.

Motivele invocate în recurs sunt neîntemeiate și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, iar instanța de apel corect s-a expus asupra fiecărui argument din apelul declarat de inculpat, motivare pe care instanța de recurs o acceptă și pentru a evita repetări inutile o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În concluzie, Colegiul constată, că în prezenta cauză nu se întrevăd erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și ca urmare hotărârea atacată este legală și întemeiată, instanța de apel dând o apreciere corectă probelor administrate, examinându-le multilateral, iar motivarea soluției fiind bazată respectiv pe ele.

În acest context, Colegiul penal lărgit conchide, că argumentele invocate de către acuzatorul de stat în recurs sunt neîntemeiate, fapt ce impune incontestabil respingerea recursului ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat cu menținerea hotărârii contestate.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 mai 2019, în cauza penală privindu-l pe Pascalov Pavel XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 februarie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion